

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

За Тематичен
Курсъ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТАВЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза вѣтъка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на вѣтъка дума по 3 ст. на едно обявление. На първа страница на дума по 10 ст. Цари за публикуване обявления и други се прѣдставятъ въ Печатницата на Бр. Ст. Вояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ до администрацията на вѣтъка въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѣждатъ платени. Обявленията на г. Прѣдставитѣ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

Георги Д. Великовъ обявява на приятели-тъ и позвайниците си, че на имений си день, 23 того (Георгиевъ-день) по семейни причини не ще може да приема посѣщения.

Георги Ив. Узуновъ по домашни причини нѣма да приема посѣщения на имений си день (23 Априлъ) Героиевъ-день.

ГЕОРГИ МИНДИЗОВЪ по домашни причини нѣма да приема посѣщения на имений си день (23 Апр.) Георгиевъ-день.

ОБЯВЛЕНИЕ

Бюфета на градската градина е всѣкога отворенъ, Г-да посѣтителитѣ ще бѣждатъ доволни отъ добритѣ питиета, закуски и бѣрза прислуга.

Съдържателъ

Р. Д. Желѣзовъ.

1—2

ТЕЛЕГРАММИ

Цариградъ. 15 Априлий (По косвенъ пѣтъ) Българския Прѣдставителъ Г-нъ Марковъ подаде вчера на Великия Везиръ една нота, съ която напомнюва рѣшението на комиссията отъ административния съвѣтъ въ Скопски Вилаетъ и депешата отъ В. Порта адресирана до Валията на 10 Априлий миналата година, спорѣдъ които голѣмата черква въ Копаново принадлежи на Българитѣ, а малката на Сърбитѣ. Нотата протестира противъ намѣрението, което се имало щото да се позволи на Сърбитѣ да извършватъ богослужението си въ голѣмата черква по редъ съ българитѣ, и иска да се уважава прѣдшното рѣшение на В. Порта. Нотата обвинява Валията Хафизъ Паша за пристрастното му поведение въ полза на Сърбитѣ; и посочва опасността, че може да се расклати доврѣието на българитѣ въ справедливостта на Имп. отоманско правителство. Въ заключение, Нотата настоява за поддържанieto на „Statu quo“ Високата Порта отговори по единъ благоприятенъ начинъ на английската Нота относително такитѣ на Цариградскитѣ Кейове. Една смѣсена комиссия, състояща отъ членовѣтъ на всѣкиятъ дипломатически мисий, е поканена да засѣдава идущата сѣбота, съ цѣль да урѣди въпросѣтъ относително горѣказанитѣ такти.

Лондонъ. 16 Априлий В. Times получава отъ Хонгъ — Консъ слѣдующата телеграмма: Американската флота тукъ замина вчера слѣдъ пладиѣ за Манила.

Ки-Вестъ. с. д. Агенцията Reuter публикува слѣдующото: Американскитѣ брненосци: Кроа Зъори Navy-ork и Cincinnati; както и наблюдателния корабъ Poritan бомбардирали на 15/28 того (вчера) крѣпоститѣ на Matanzas (о Куба). Бомбардиранието трая половинъ часъ. Испанцитѣ прѣтърпѣха голѣми загуби, Американцитѣ никакви.

Плевенъ, 19 Априлий 1898 год.

Много пѣти сме имали случайтъ да покажемъ, че опозиционната преса въ борбата си съ днешното правителство си служи съ такива срѣдства, които ѣ прѣдставляватъ не само за развръщающа, нѣ и опасна за държавний строй. Язикътъ, когото държи по отношение отечественнитѣ интереси, е языкъ, който убива престижа на отечеството ни, защото страната ни се описва въ такива краски, които биха накарали и всѣки човѣкъ да се замисли сериозно и слѣдъ това да си състави най лошето мнѣние за България и нейния Господаръ. Този начинъ за дѣйствие е врѣденъ и доста опасенъ, нѣ за съжаление, въ България има хора, ръководителитѣ на отечественнитѣ сѣдбини отъ бивший режимъ, които за своя горѣостъ считатъ обстоятелството, когато имъ се удаде случая да злословятъ — да правятъ бѣлото на черно. И тѣзи исчадия се гордѣжатъ, когато принасятъ зло на страната, защото тѣхната сѣвѣтъ е помрачена, а инатътъ и злобата сѣ вземали върхъ надъ разсѣдѣкътъ. Жалко явление, наистина, нѣ неопровѣржимъ фактъ.

Чудна ни се вижда по нѣкога тази нахалност, когато тя минава границитѣ на приличие по отношение изопачаване на самитѣ факти; не-

обяснимо ни се струва поведението имъ по тѣзи въпроси особено, когато тѣ сѣж отъ жизненъ за сѣраната интересъ: нѣ най възмутителенъ ни се вижда начинътъ на критикуване дѣлата на днешното правителство, а най главно идеитѣ и началата на русофилството у насъ. Първо мѣсто въ това отношение държатъ „Свобода“, „Народни Права“ и „Озвѣтъ“, които вмѣсто да освѣтляватъ общественното мнѣние и го държатъ въ течението на всѣчко, подкопаватъ основитѣ на държавний строй и развращаватъ читателската публика съ невѣроятноститѣ и клѣветитѣ, отзвѣтъ на които ставатъ ежедневно. Тукъ се заключава всѣчкото зло.

Да се критикуватъ началата и принципитѣ на една партия, която има задъ себе си дѣла, на които историята ще отдаде прилично мѣсто въ своитѣ страници, като събития отъ важностъ и значение, които образуватъ епоха въ народното ни самоуправление, разбираме, ако това се върши безпристрастно; нѣ да се минаватъ съ закрити очи всѣчки факти, които сѣж имали значение за економическия битъ на страната; да се испущатъ изъ прѣдъ видъ всѣчки ония дати, слѣдъ които въ страната ни се введе редъ и законност; да се отдаватъ на забвение всѣчки ония факти, които послужиха да се введе отечеството ни въ нормалний пѣтъ съ прииознаването на Н. Ц. Височество за законенъ господаръ на страната и да се бие на едни третостепенни, а повечето пѣти и на фактивни случаи, които нито сѣж имали, нито ще иматъ нѣкакво съотношение съ самата дѣйствителност, това не разбираме, това е спорѣдъ насъ неразбранщина.

Ако има да се обвини опозиционната преса въ пристрастие, то е най много въ случайтъ, гдѣто съ закрити очи минава всѣчки ония дѣла на правителството, които сѣж имали благотворно влияние за страната и за нейното повдигане въ економическо, промишленно и политическо отношение и се отдава значение на случаи, като се граджатъ върху имъ цѣли химери, които нѣматъ нищо общо съ дѣйствителността. И това става у насъ не за пръвъ пѣтъ, то се повтаря почти всѣкидневно. Ръководителитѣ на тази преса сами съзнаватъ опасний пѣтъ, по когото вървятъ; тѣ виждатъ, че съ дѣйствиата си причиняватъ само злина на отечеството ни, нѣ при все това пакъ продължаватъ въ сѣщото направление, защото тѣхното парано честолубие и егоизма не имъ допускатъ да погледнатъ истината въ очитѣ. Тѣ вървятъ въ сѣщото направление, тѣ се стремѣтъ съ всѣчки простени и непростени срѣдства къмъ постижението на своя идеалъ — властѣта и пакъ властѣта — безъ да взематъ въ съображение и тѣжката отговорност, която пада върху плѣщитѣ имъ за послѣдствията отъ такава една нечестна борба и за развръщаванieto на населението.

Колкото се отнася до обстоятелството, кои ще иматъ прѣдметството въ политиката, и кои ще бѣждатъ господаритѣ на положението, при все че това е въпросъ на врѣмето, нѣ се пакъ може съ положителност да се каже за онази партия, която е имала всѣкога за свой девизъ, като поддържа приятелски отношение съ другитѣ държави, да бѣде въ най тѣсни и дружески отношения съ своята освободителка — Велика Русия, защото тя е единственната държава, която слѣдъ като ни освободи отъ петъ вѣковното робство и днесъ, слѣдъ тѣзи оскѣрбления, които ѣ се нанесохъ, а главно на царствующия домъ, въ епохата на Стамболовото властвование, отдаде на забвение всѣчко минхло, продължава да ни дава нуждната подкрѣпа по всѣчки въпроси и случаи, когато се яви

нуждата отъ неѣ. Всѣки съзнава, че осъществението на българскитѣ мечти — обединението на Българитѣ, ще се постигне пакъ съ подкрѣпата на Русия. Това се съзнава отъ всѣчки и ако нѣкой и други вдигатъ врѣва, то е, защото докаченото имъ честолубие не имъ позволява да се признаятъ въ своето заблуждение. И „Свобода“ въ броятъ си отъ 8 Априлий н. г. въ статията „на развала“ като иронизира противъ особата на Н. Ц. Височество, противъ идеитѣ и принципитѣ на нинѣшнитѣ министри, позволява си такива волности, които могатъ да се търпѣтъ само у насъ, гдѣто се дава пѣлна свобода на словото, съ което злоупотрѣбляватъ толкова безсрамно органитѣ на австрофилитѣ. Въ всѣки редъ и дума на горната статия личи животинската злоба на прѣстолосъздателитѣ, стопанитѣ на искрадениѣ милиони и мними отечествени спасители, които покосиха живота на отличившитѣ се синове на България, мѣччиха и истезавахъ по участѣцитѣ толкова невинни жертви, други за мними комплоти, нѣкой отъ които лишиха вслѣдствие и отъ живота. Не се съмнѣваме, че това, което се пише и иронически подмѣта за другитѣ, свободиститѣ бѣхъ го прѣгърнали на драго сѣрдце, за да се видѣтъ на властъ по скоро, нѣ всѣчкото зло се състои въ това, че тѣ отидохъ съ своитѣ инсинуации противъ особата на Н. Ц. Височество много далечъ и нѣма възможностъ за връщане. И ако днесъ пакъ държатъ сѣщото поведение, причината не се заключава въ нищо друго освѣтъ въ обстоятелството, че тѣ сѣж невъзможни и нетърпими, поради всѣкидневнитѣ обиди, които сипѣтъ по адреса на господаря. Поради това и нищо добро въ България не става. Отъ тука проистичатъ всѣкиятъ други измислици било по черковния въпросъ, било за натрупванието на турски войски по нашитѣ граници, било по мобилизацията на нашата армия и пр., както се вижда, стрѣмления за вътрѣшни раздори и подкопаване държавния строй.

Помнитѣ читателитѣ ни, че прѣдъ година врѣме началството на квартирующия въ града ни полкъ взема инициативата да построи тайнимъ образомъ една баня за полка. Едва когато банята бѣше на прѣвършване, когато се туряше покрива, общинското управление се увѣдоми за тази постройка, която се правѣше на нейно мѣсто, безъ знанието на послѣдната. Вземахъ се бързи мѣрки. Съ този въпросъ се занима и хигиенически съвѣтъ, тѣй като тукъ се касаеша за здравieto на Плевенскитѣ граждани. Медицинскитѣ съвѣтъ въ София потвърди рѣшението на хигиенически съвѣтъ, обаче управлението на полка не взе въ внимание това и постройката се довърши. Назначи се и комиссия отъ вѣщи лица и нейното рѣшение се не взема въ внимание. Расправи дълги и широки, а военнитѣ почнахъ да се ползуватъ.

За да се даде край на всѣчко това, хигиенически съвѣтъ постанови да се загради водата и натовари общинското управление да распорѣди отъ своя страна да загради съ стѣнна резервоара. Около това врѣме се получи и съобщение отъ Дивизионното управление до общинското управление, че е забранено на тукашния гарнизонъ да си служи съ новопостроената баня. Въ изпълнение рѣшението на хигиенич. съвѣтъ общинското управление се распорѣди да загради около резервоара на 10 метра далечина. Полковото управление не допустна общината да направи това. И, както се научаваме, недопуска вече никого да отива до водата, съ исклучение на войницитѣ, на

който е позволено да си перхат дръхитѣ, миждѣ краката и чизмитѣ на резервоара, гдѣто се испуца водата, когато стане нужда за прѣчиства- нието му, а пранитѣ дръхи да се оставят да съхнат по канала и стѣнитѣ на резервоара, за да могат испаренията да се поглъщат от водата на резервоара. И всичко това се прави на пукъ на гражданитѣ. Това е нетърпимо. Тукъ единъ полкови командиръ се явява като държава въ държава, дѣйствува и не иска да знае, че въ страната ни има закони, които той е длъженъ да съблюдава. Ний мислимъ, че не трѣбва да се прѣнебрѣгва здравето на 16,000 души граждани за хатѣра и каприза на единъ полковникъ и единъ подполковникъ, а е време и самото министерство на войната да се интересува по живо по този въпросъ като посвие юздитѣ на повилѣнитѣ и имъ покаже, че всѣки, какъвто и да би билъ той, е длъженъ да съблюдава законитѣ въ страната и да не си присвоява власт, която нѣма. Защо не се позволява на общината да загради своето мѣсто около резервоара? Не знае ли г-нъ полковникъ командиръ, че мѣстото около резервоара е общинско? На какво основание той запраща на общината да загражда това мѣсто? Той ли ще става господаръ на общинскитѣ имоти? Ако общината е подарила мѣсто за казармата, съ това заедно не е поставила въ зависимостъ отъ военнитѣ и здравето на гражданитѣ? Не стига това, гдѣто съ построяването на казармата въ града, се тури разсадникъ на епидемическитѣ болѣсти, ами да се постави и здравето на гражданитѣ въ зависимостъ отъ каприза на единъ или двама военни, на които щастieto е помогнало да се виджѣт на положение, което никога не сж и сѣнували да постигнатъ. Ако коменданта на полка е харчилъ сумми за постройката на тази баня, която строи три метра далечъ отъ общий резервоаръ, и сега трѣбва да ѝ събори, никой не му е кривъ. Виноватъ е самъ той, че самовластно, като че се намѣрва въ Китай, е распорѣдилъ да се строи баня на чуждо мѣсто. Нито общината, нито никой другъ, освѣнъ него, е виноватъ въ това.

Както се научаваме хигиеническия съвѣтъ се е занимавалъ на човѣкъ по този въпросъ и е вземалъ съответствующа рѣшеніе. Така и трѣбва. Време е да се тури край на всѣкакви капризии и самоуправство и да се направи резервоаръ, отъ когото отива вода по чешмитѣ въ града, недостъпенъ и за самитѣ войници. Ако на послѣднитѣ имъ е нужно вода за пране, има чешма и други извори наоколо, нека си послужатъ съ тѣхъ.

МѢСТНИ НОВИНИ

Обръщаме внимание на общинското управление да стегне юздитѣ на наемателитѣ „канѣ акчасъ“ да си не позволяватъ и спиратъ гражданитѣ по улицитѣ, които сж си купили живо агне за дома и свое употребление, и да му искатъ нѣкакво право на кило по 5 ст. Кой законъ и кое условие дава на наемателитѣ такова нечисто право да те срѣща по пѣтя. Ние знаеме, че наемателя е въ правото да земе отъ закладното отъ каскапитѣ въ салханата мѣсо по 5 ст. а не и това, когато нѣкой гражданинъ си купилъ едно агне или яре за себе. Молиме общината да стегне юздитѣ на тѣзи господиновци, които могатъ докара нѣкой нежелателни стѣлкновения. Други день на Гергьовденъ, въ Плѣвенъ ще се заколжѣтъ по домоветѣ повече отъ хиляда агнета, немаъ ще зема и отъ тѣхъ октроа или канѣ акчасъ.

Прѣди година и повече общинскитѣ съвѣтъ влѣзе въ споразумѣние съ Министерството на Търговията и Земледѣлието за отстъпване на послѣдното и другата половина отъ зданието, гдѣто се помѣщава Винарското училище срѣщу едно възнаграждение отъ 70,000 лева. Това добро, но цѣлѣта, съ която се отстъпи зданието за горнята сума не бѣше само да се прибѣржѣт паритѣ, но да се направи друго здание, въ което да се помѣщава петокласното окр. училище. Паритѣ се прѣбрахъ, мѣста се опрѣдѣляхъ, но и до днесъ още нищо не се прави, за да се почне направата на ново класно училище. Ний мислимъ, че общинското управление трѣбва да рѣши окончателно, гдѣ ще се строи това училище и да почне още съ време неговата направа, защото идущата есенъ Министерството на Търговията и Земледѣлието сигурно не ще отстъпи купената половина, защото цѣлѣта е да има и пансионъ при училището, та ще си употребѣи цѣлото здание за помѣщаваніе на Винарското училище и урежданіето на единъ пансионъ при щѣто. Въ

такъвъ случай окръжното V-класно училище не ще има гдѣ да се помѣщава и ще трѣбва да се распорѣси на части въ нѣколко здания, каквито рѣдко се намиратъ. Въмѣсто да става това най добръ ще е въ сегашната си, Априлската, сесия общинскитѣ съвѣтъ вземе едно окончателно рѣшеніе по този въпросъ и се започне направата на ново училищно здание за помѣщаваніе на ученицитѣ въ окр. V-класно училище.

— Въ послѣдния брой 43 на мѣстната пачавра (да ни простятъ читателитѣ за изражението защото друго и не заслужа да се каже за него), като зема поводъ за наши нѣкои блѣжки направени по адресъ на *честния* ад. Табаковъ, прави едно запитване, не вече срѣщу редакцията ни, но срѣщу нашия приятель г. Дюковъ. Кѣмъ писача на тази статіяка г-нъ Дюковъ искава своето прѣварение, защото друго и не заслужа, а отъ наша страна ще да отговоримъ сега слѣдую щето: Условиата на дѣлото съ общината ще открие кой *ажже* и кой *не*, кога го обнародваме. На другитѣ запитвания за слуховѣтѣ, които се прѣналя, че у домѣтъ на Мехмедъ Ефенди, имало печатъ отъ мютевилитѣ Гази Али Бей, и за 1000 дюлума земя въ „Д. Геранъ“, ние се погрижихме да научимъ работата. Наистина, че се чували такива слухове за Мехмедъ Ефенди, и г. Табаковъ et consortium викали Мехмедъ Ефенди, да имъ прави тапий и то още въ Стамболово време, но Мехмедъ Ефенди, както и Х. Бей, заплули въ лицето честния адвокатъ мѣрвински, за такова глупаво прѣдложение. Относително земята, която била продадена отъ Мехмедъ Ефенди на г. Дюковъ, че послѣдния земалъ актове и своялъ вече държавна земя, г. Дюковъ, подарява на писачитѣ на пачаврата *всичката земя*, която е своитѣ по икономически начинъ, така щото нѣма нужда да дири по вече отъ правителството, защото всичко което до днесъ Дюковъ е завладѣлъ и владѣи отъ *Д. Геранъ* и както казахме на грамотнитѣ редактори около пачаврата го подарява. Това съчетохме да отговоримъ за да знаятъ и не си даватъ толкова зоръ да откриватъ извори за богатство и за правителството и за себе си.

— Единъ фалшификаторъ Банковски, за когото сме писали не еднократно се доказалъ отъ нѣкои думи казани отъ г. Д. Стояновъ народ. прѣдставителъ, прѣдъ бащата на Бан-ски, за това слѣдъ четири мѣсеца искалъ да се дуелира. Банковски завчера излѣзе отъ затвора и днесъ се намира подъ гаранция за дѣсятки дѣла, и той иска да си въстановява честта съ дуелъ и то съ кого? Съ г. Стояновъ. Зная ли този хлапакъ-фалшификаторъ на полици, какво е нѣщо дуелъ. Ние не се смѣеме толкова на този момъкъ, който още отъ младостъ се е впусналъ въ такива престѣпни афери, но се чудимъ на нахалността, на дързостта на безправствения Караивановъ и хубостника Цѣтковъ какъ сж се осмѣдили да ходятъ въ кантората на Г. О. за нѣкакви прѣговори и за какво и за кого и за кой да води тѣзи прѣговори. Ние похваляваме г. Стояновъ, гдѣто е отговорилъ на пратенитѣ така. Слѣдующий брой, ще публикуваме едно писмо адресирано до г. Стоянова, въ оригиналъ, писано собственорѣчно отъ Ц. Караивановъ, редакт. на „Бд.“ и Цѣтковъ, за да виджѣтъ читателитѣ до колко е грамотенъ г. редактора на Бдителъ. За Цѣтковъ не искаме да кажемъ нищо, защото и не заслужа да се пише.

Запитване. Запитани сме писмено отъ едно намъ познато лице отъ градѣтъ, да попитаме когото трѣбва, какво става съ дѣлото, което още миналата година бѣ възбудено срѣщу *честния* търговецъ Г. Марко Карабелювъ за умишлено подпалване и счупване — срываніе кжщата на Косто Атанасовъ и запалване сламника на Юр. Дилчовъ, и защо до сега не е било свършено това слѣдствие, когато всичкитѣ свидѣтели и доказателства биле се прѣведени въ извѣстностъ. Ние не можеме да дадемъ отговоръ на всичко това, освѣнъ ще посвѣтваме познатия ни, да се отнесе и защита компетентното лице. Може би за това Г. Марко Карабелювъ, е прибѣрзалъ да зацѣлжи съдружницитѣ си по касапството съ по нѣколко хиляди лева, защото види, че дѣлото му чака Стамболова режимъ, или же нѣкой участъ като опазѣ прѣзъ 1892 г. съ зданието на окр. сждъ.

Хигиеническия съвѣтъ въ едно отъ послѣднитѣ си засѣдания е постановилъ да се събори мѣстната градска баня, като такава, която принася повечето врѣда, отколкото полза.

Както се научаваме учителитѣ при тукашното окр. V-кл.учил. взели инициативата, да даджѣт на 11 идущий Май едно градинско увеселение за въ полза фонда по увѣковѣчаваніе памѣтъта на Алеко Константиновъ, въздиганіето му памѣтникъ и образуваніето на литературни на негово име премии. Избраната за тая цѣлъ комиссія щѣла да влѣзе въ споразумѣние съ всички лица, дружества и учреждения въ града, за да бжде увеселението по разнообразно и добро.

Научаваме се, че ученицитѣ при Плѣвен. Окр. V-кл. училище ще направжѣт ескурзия на 1, 2, 3, Май по малкитѣ въ околноститѣ на Плѣвенъ, а по-големитѣ до Ловечъ, прудружени отъ Г-да учителитѣ си.

Въ изборѣтъ станалъ миналата недѣля като кандидати за висшия учебенъ съвѣтъ, сж биле избрани отъ основнитѣ и класни учители, Г. г.

Ив. Георгиевъ и Папазовъ.

На мѣсто уволнения членъ при мѣстния окр. сждъ, е назначенъ члена отъ Шум. Окр. Сждъ Г. Кърджиевъ, който е заелъ службата си. Г. И. Гунчовъ П. прокуроръ при Плѣв. Окр. Сждъ който бѣше командированъ въ Ломъ, се е завърнжлъ.

Д-ръ К. Вѣлчовъ, Адв., Инженера Смоляновъ, П. Прокуроръ Гунчовъ и Контрольра на Кассата Цанковъ, сж постѣпили отъ 15 т. м. на военна служба, като кандидати офицери за да прѣваратъ едно мѣсечно упражненіе.

Г. П. К. Ивановъ, Адв. който рѣше ухапанъ отъ бѣсното куче заедно съ дѣцата на Г. Узуновъ, е заминалъ за София на лѣчение.

— Прѣди нѣкой день видѣхме, че за войницитѣ се искара бѣлъ хлѣбъ и си помислихме, че това ще отива се така и за въ бжджѣ. Обаче това излѣзе само врѣменно нѣщо: този хлѣбъ бѣше опеченъ по други фурни за смѣтка на прѣд-приемача. И днесъ пакъ войницитѣ се хранятъ съ сѣций клисавъ черенъ, като калъ хлѣбъ, както и попрѣди. Нѣма ли най послѣ, кой да се интересува за храната, която се дава на синоветѣ на данъкоплатцитѣ и се подобриятъ и другитѣ съѣстни продукти, като месо, масло и пр.?

Съ приказъ подъ № 26 отъ 10 того, на основание чл. 23 отъ «закона за благоустройството на заселенитѣ мѣста», г-нъ Плѣвенскій Окр. Управителъ назначава една комиссія, въ съставъ: Градскій индженеръ К. Смоляновъ, Градскій лѣкаръ Д-ръ А. Друмевъ и Градскій кметъ К. Михайловъ, която подъ негово, или на замѣтника му прѣдсѣдателство, да освидѣтелствува за събаряние всичкитѣ грозящи на опасностъ, или нездравословни градежи въ гр. Плѣвенъ.

За резервни членове на сѣщата комиссія, които ще замѣстватъ отсъствуващитѣ, по разни причини, прями членове се назначаватъ: Окрѣжния индженеръ И. Протичъ, Окрѣжния лѣкаръ Д-ръ Живковъ и помощника на Градскій кметъ Хр. Данаиловъ. Съставенитѣ при всѣко освидѣтелствование протоколи ще се прѣдаватъ въ Град. Общин. Управление за негово по нататѣшно распорѣждане.

Като констатираме съ задоволетіе това распорѣждане, ползуваме се отъ случая да кажемъ нѣколко думи за нашия градъ Плѣвенъ и съ съжаление да признаемъ нѣкой истини. Ний трѣбва да признаемъ на първо мѣсто, че Плѣвенъ, сравнително съ другитѣ, нему съответствующи градове въ България, е най неурѣдения градъ и въ това отношение той е останалъ твърдѣ надирѣ. Съ исклучение на нѣколко тукъ тамъ новопостроени здания. Плѣвенъ още има типъ на старъ турски градъ. Въ него има такива стари, грозни и опасни здания и дувари, както и други постройки, които, освѣнъ че не принасятъ нѣкоя полза, но стоятъ само за пакостъ. Тѣ сами канятъ надлѣжната властъ, искатъ и чакатъ своето срутване.

Но какво да кажемъ за кривитѣ, тѣсни и неурѣдени улици, които въ дъждовно време сж пълни съ калъ, а въ сухо време съ прахъ? Ний всички виждаме това, ний газимъ калъ до колѣнитѣ и се наказваме по тѣзи улици, а прѣзъ лѣтнитѣ, горѣщи дни гълтаме нечистия и отровенъ прахъ, който е изворъ на толкова болѣсти въ градѣтъ.

Събаряніето на гнилобитнитѣ здания е една стѣпка кѣмъ урежданіето, кѣмъ расхубавяваніето на градѣтъ. Като помислимъ само, че скоро ще захване да свири желѣзницата край нашия градъ и ще ни носи пѣтници отъ разни страни, дошли било по търговия, било отъ любопитство, да видятъ онзи градъ, който въ време на Русско-Турската война стана всеизвѣстенъ и който постепенно заради това привлича мнозина любители даже и отъ чуждитѣ държави, ний толкося по скоро трѣбва да желяемъ уреголирваніето му. Не трѣбва да забравяме освѣнъ това, че Плѣвенъ, както се прѣдполага и сигурно се надѣваме, ще стане центъръ на единъ голѣмъ окръгъ. На мнозина е вече извѣстно, че въ Плѣвенския окръгъ ще влиза не само Луковитската околия, но и Никополската и цѣлия Ловчанскі окръгъ (съ Троянъ и Тетевенъ). Градѣтъ Плѣвенъ чака бжджѣ, за това той трѣбва да взима онзи изгледъ, какъвто на такъвъ градъ подобава, защото съ съжаление казано, *нашия градъ сега за сега прилича не на градъ, а на едно голѣмо село.*

Миналата година градѣтъ ни доживѣ двѣ добри исправени улици и ний Плѣвенъ виждаме веднага вече по другъ, отъ колкото той бѣше прѣди това. Ако всички досегашни общински управ-

ления бѣхъ направили въ годината не по двѣ, а по една улица, градъгъ ни нѣмаше да се намира въ онова мизерно положение, въ което сега го виждаме. Събарянето на нездравитѣ и негодни здания и постройки ще накара мнозина, може би, да се понамръщатъ, а особено онѣзи отъ по стария свѣтъ. Но ако сѣщитѣ тѣзи, дай Боже, слѣдъ 5—10 години бждатъ живи, надѣваме се, днесъ което осмждатъ, сѣщото това тогава ще одобрятъ и ще имъ се хареса. По другитѣ държави хубавитѣ градове съставляватъ градъгъ за гражданитѣ, които ги населяватъ. Затова и всѣки отъ онѣзи, който носи името Плѣвенчанинъ, трѣбва да се стрѣми къмъ сѣщото. Само по този начинъ градъгъ ще може да се подобри.

Конкурсъ

На 24 и 25 Май т. г. ще стане въ Плѣвентъ специаленъ конкурсъ по говедарството и коневѣдството въ Плѣвенскій окръгъ. Прѣдвидени сѣ слѣднитѣ награди:

За конѣе:

1 награда отъ лева	100	=	100
2 „ „ „	75	=	150
4 „ „ „	50	=	200
15 „ „ „	20	=	300
25 „ „ „	10	=	250
1000			

За едъръ рогатъ добитѣкъ:

1 награда отъ лева	100	=	100
2 награди по една буталка за масло.			
4 „ „ лева	50	=	200
25 „ „ „	20	=	500
25 „ „ „	10	=	250
1050			

Заб. Премии за люцерна 100 лева; премии за кушия 50 лева.

Наградитѣ за люцерна сѣ разпрѣдѣлени така:

- 1 награда отъ единъ триоръ;
- 2 награди по единъ плугъ;
- 2 награди по 50 лева = 100 лева.

ТЕАТЪРЪ

Литературно-Музикална вечеринка.

На 11 того се даде за въ полза на ученическата библиотека, при мѣстното V-класно училище Литературно-Музикална вечеринка по слѣдующата програма:

I.

1. Сказка. Чете ученикъ.
2. Ученически маршъ. Пѣе ученич. хоръ, аккомпаниранъ отъ ученически оркестръ.
3. Македония. Декламира ученикъ.
4. „L. Engleme“. Полка. Свири ученически оркестръ.
5. Чорбаджията. Декламира ученикъ. Ал. Ал.
6. Китка. Отъ бѣл. народни прѣсви, пѣе ученич. хоръ.

II.

7. Скъперникътъ. Отъ Пушкина, декламира ученикъ.
8. Народни пѣсни. Пѣе ученич. хоръ, аккомпаниранъ
9. Сърдце. Декламира ученикъ.
10. „Куку“. Полка, свири ученич. оркестръ.
11. Гандзя. малоруска пѣсенъ, пѣе теноръ, аккомпаниранъ отъ ученически оркестръ.
12. Поету отъ Лермонтова, декламира ученикъ.
13. Зиплакала е гората сѣ припѣвъ, пѣе ученич. хоръ.

III.

14. Ученически концертъ на 7 инструмента, аккомпаниранъ отъ ученич. оркестръ.
15. Раковски отъ Ив. Вазовъ, декламира ученикъ.
16. Измѣнила мнѣ. романсъ, пѣе сопранъ, аккомпаниранъ отъ ученич. оркестръ.
17. Квартетъ. Исполняватъ на цигулки ученици.
18. Сцена изъ „Подъ Игото“.

Всичкиѣ номера бѣхъ изпълнени съ умѣние, добръ и заслужно прѣдизвиквахъ ржкоплѣсканията на публиката. Драго ставаше човѣку, като гледаше, какъ ученицитѣ изпълняваха номерата, какъ всичко бѣше добръ урѣдено, нагласено и всичко отиваше тихо, твърдѣ спокойно. Ние не можемъ, освѣнъ да похвалимъ, както самитѣ ученици, тѣй и ржководителя имъ Г-нъ П. Кокилевъ, който, както се научаваме, не жалилъ свободно си врѣме, за да подготви ученическия хоръ и оркестръ, при много странични припятствия. Като съобщаваме това отраднo явление въ нашия училищенъ животъ въобще, и въ живота на нашия градъ частно, не можемъ да не кажемъ нѣщо и за нашата публика.

Като се оставятъ на страна всикитѣ ония брашолевения, които водѣтъ началото си отъ единъ краенъ глупавъ шувинизмъ, който се поддържа отъ лица, които не би трѣбвало да поддържатъ това явление; като се оставятъ на страна силенията на нѣкой Плѣвенски граждани да развалятъ и разбиятъ, ученическия оркестръ, не можемъ да не съжалимъ, че Плѣвенската публика, и граждани, и чиновници, и офицери, която бѣше се задлеснала миналата година въ глупа-

витѣ сеанси на шарлатанина Менемонна и дѣщеритѣ му, се отнесе така безчувствено къмъ тая ученическа вечеринка, къмъ работата и труда на тѣхнитѣ дѣца. Вѣрваме, че за втори пѣтъ и гражданитѣ и чиновницитѣ ще дадатъ заслуженото на ученическия трудъ и че офицерството нѣма да се прѣдставлява само отъ 3 офицери отъ Ловчанския полкъ.

ЕДНА БѢЛѢЖКА.

Въ единъ отъ миналитѣ си броеве в. „Истокъ“ съобщаваше, че парламентарната коммисия, натоварена отъ Народното събрание съ изучаване на разнитѣ реформи, които ще трѣбва да се въведѣтъ за въ бждѣще въ нашия държавенъ механизъмъ, подъ редъ е призовавала прѣдставителитѣ на всичкитѣ министерства, за да зематъ участие въ заѣданията и искажатъ мнѣнието си относительно реорганизацията въ разнитѣ клонове на управлението.

Прѣдставителитѣ на м-вото на правосѣдието дали мнение, че окръж. сѣдилища, въ ония окръзи, които за въ бждѣще ще се закрятъ, да функциониратъ и за напрѣдъ т. е. да се не закриватъ, тѣй щото за въ бждѣще, разбира се ако това мнѣние се приеме, ний ще имаме двойно териториално разпрѣдѣление: едно административно а друго сѣдебно; освѣнъ това тѣ сѣ исказали мнение, че заплатитѣ на служащитѣ по сѣдебното вѣдомство сѣ много малки, и че на лѣжаще е, да се увѣличатъ.

За економия, въ сѣщата коммисия е искажано мнѣние отъ страна на прѣдставителитѣ на м-вото на вътрѣшнитѣ дѣла, окръжитѣ отъ 22 да се намалѣтъ на 12. Имало е и такова мнѣние, че окръжитѣ вовсе да се унищожатъ, а да останатъ само околии и околийскитѣ началници на право да се прѣписватъ съ м-вото на вътрѣшнитѣ дѣла. И това мнѣние се е базирало върху економитѣ.

Прѣдставителитѣ обаче на м-вото на войната, безъ забикалки, заявили въ парламентарната коммисия, че бюджета на това м-во, отъ 23.357.613 лева, билъ фактивенъ, и че за да се удовлетворѣтъ нуждитѣ, то бюджета трѣбва да се увѣличи поне още съ десетъ милиона лева т. е. да стане кръгло 33.357.613 лева. Дѣйствително суммицата е доста почтенна, внушителна.

Правителството, заедно съ народното прѣдставителство, въодушовени отъ желанието да се направѣтъ по възможности по голѣми економии на държавния бюджетъ, сѣ избрали и натоварили парламентарната коммисия съ изучаване на този толкова жизненъ за страната въпросъ. За економии ще се намаляватъ окръжитѣ, за економии ще се намалява числото на учебнитѣ заведения, за економии, мисли се, да се намали и числото на сѣдилищата, за тѣзи глупи економии ще се закрятъ и нѣкои отъ дипломатическитѣ и търговескитѣ агенства. Всичко сѣ прави, и ще се прави все за економии, но забѣлжете, че тия економии що се правятъ отъ разнитѣ страни на държавната администрация, сѣ исклучение на военното вѣдомство. При всичко, че достапочтеннитѣ г-да прѣдставители на военното вѣдомство сѣ заявили, че бюджета на това м-во трѣбва да се увѣличи поне съ още 10 милиона лева за да не бжде фиктивенъ, и слѣдователно, безъ свѣрхсмѣтни кредити да се покриватъ расходитѣ му, то ний мислимъ, че най значителнитѣ економии могатъ да се направѣтъ именно по това м-во, безъ да се намалява контингента на дѣйствующата армия. Споредъ тѣхъ годишния бюджетъ единъ полковий командиръ получава годишна заплата 9000 лева, по малко съ 207 лева отъ прѣдсѣдателя на върховний кассационенъ сѣдъ и 2376 лева повече отъ заплатата на единъ първостепененъ окръженъ управител. Единъ майоръ получава годишна заплата 6000 лева, по малко 624 лева отъ прѣдсѣдателя на апелативнитѣ сѣдилища и повече съ 978 лева отъ единъ III степененъ окръженъ управител. Помощницитѣ же на полковнитѣ командири прѣвѣшаватъ въ заплатитѣ си подпрѣдсѣдателя на върхов. кассационенъ сѣдъ съ 34 л. Ами какво да кажемъ за заплатитѣ на разнитѣ началници на разнитѣ отдѣли, които прѣвѣшаватъ суммата 10.000 лева.

Ако парламентарната коммисия се въодушлява отъ идеята да се направятъ значителни економии въ държавния бюджетъ, то ней прѣдлежи главната обязанность да обърне сериозно внимание върху несъразмѣрността въ заплатитѣ на щабъ офицеритѣ въ сравнение съ висшитѣ чинов-

ници по другитѣ вѣдомства. Както щабъ-офицеритѣ, така сѣщо и другитѣ служители на държавата живѣятъ въ България, и сѣ изложени на сѣщитѣ разноси, както и военнитѣ. Прѣимущество иматъ военнитѣ още и въ безплатни слуги. Срѣцнахме прѣди нѣкое врѣме една сравнителна таблица за заплатитѣ на висшето офицерство въ Белгия съ нашитѣ. Спорѣдъ тая таблица, единъ генералъ въ Белгия получава приблизително 12.000 лева, а нашитѣ по-малко. Но ний не можемъ да туримъ на еднаква нога, напримѣръ белгийския генералъ Бриалмонъ съ нашия началникъ на пионерната бригада Андрѣва, или пъкъ да сравнимъ дивизионния началникъ Драндаревски съ нѣкой дивизионенъ белгийски генералъ, свѣршивши висше военно образование. Ний познаваме много отъ щабъ офицеритѣ отъ първий и вторий випуски, които въ общитѣ познания стоятъ много по ниско и отъ единъ третокласникъ. Може би ще се намѣри нѣкой да възрази, че тѣ иматъ специално образование. Но какъ така туй специално образование се добива въ единъ периодъ отъ 5—6 мѣсеца? Но да оставимъ този въпросъ за сега на страна. Думата е за економии ако искрено се желае тѣ да се правятъ, то най напрѣдъ трѣбва да се почне съ кастрението заплатитѣ на щабъ офицеритѣ, които по настоящемъ сѣ баснословни. На единъ полковий командиръ, достатъчно му е една годишна заплата отъ 6000 л.; неуже ли той стои по високо въ всѣко отношение отъ прѣдсѣдателя на върховния кассационенъ сѣдъ, та за туй негово прѣвѣсходство, се възнаграждава съ една заплата отъ 9000 лева годишно, плусъ безплатни слуги? Парламентарната коммисия трѣбва да обърне сериозно внимание върху несъразмѣрността въ заплатитѣ на служащитѣ по военното вѣдомство и отъ тамъ да почне да прави економии и ако тѣ се укажатъ недостатъчни, тогава да се дирятъ други источники.

Върху въпроса за економитѣ, които по нашето мнѣние трѣбва да се направятъ въ бждѣще въ бюджета, ний ще се повърнемъ и ще си поговоримъ по на обширно. Тая бѣлѣжка правимъ сега мимоходомъ, по случая съобщението на в. „Истокъ“ относително искажанитѣ мнѣния на прѣдставителитѣ на разнитѣ министерства въ заѣданията на парламентарната коммисия. Прѣди да свѣршимъ, ще забѣлжимъ още, че държавата трѣбва да гледа съ еднакво око на всичкитѣ си служители и наградата да бжде съразмѣрна съ трудъгъ, защото както есега, то дембелитѣ се възнаграждаватъ прѣбогато, когато пъкъ, ония които работѣтъ по 16 часа въ денонощие получаватъ мизерна заплата, както що сѣ напримѣръ: мировитѣ сѣдии и околийскитѣ началници и другитѣ служители по административното и сѣдебното вѣдомства.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТѢ.

Македонския въпросъ

Мюнхенеръ Найесте Нахрихтенъ

19 Априлъ 1898 год.

Много справѣдливо се обръща отъ ново вниманието на Великитѣ Сили къмъ Македонския въпросъ съ единъ повисненъ масштабъ, колкото положението на работитѣ въ источната Азия и Американско-Испанскій конфликтъ оставатъ на Европейскитѣ кабинети интересъ за настоящето положение на Истокъ.—И дѣйствително, Македонския въпросъ, въ който, не ще съмнѣние, Високата Порта и България стоѣтъ на първата линия, въ втората пакъ стои неоспоримо участвующата въ този въпросъ. Цѣла Европа се наострява отъ день на день, по единъ много егнетиически (загадочний) начинъ. Не е умѣстно, да се прѣпише на Българитѣ „Contegue conte“ (во что би то не стало) една военна и завоевателна охота; напротивъ, въ спокойно-мислящитѣ Български кржгове, въ които прѣобладава едно пълно миролюбиво течение, изказва се даже явно и изрично, че щѣло да бжде една авантора (приключение) съ единъ съмнителенъ исходъ, ако България желае да обяви война на Турция, заради Македония.—Обаче, отъ друга гледна точка, всѣки миролюбивъ мислителъ е въплѣтъ убѣденъ въ това, че Турция, по собствената си инициатива, не ще прѣкъсва Приятелскитѣ сношения къмъ Княжеството.—Голѣмата, дипломатическа тънкость (деликатность), съ която Султанъгъ разбра да расчупи върхъгъ на неодавношното ново Македонско движение, посрѣд-

ствомъ пожалованието на тритѣ нови Епископски берати, посредствомъ строгитѣ си заповѣди, относително безпристрасното изслѣдване на събитията въ Косово и приличното наказание на виновнитѣ Турски чиновници, се признава фактически и благородно отъ Българската страна; нѣ, при всичко това, Македонския въпросъ остава се помѣжду това неразрѣшенъ; като вземаме прѣдъ видъ, че разрѣшението не търпи никакво понатѣшно отлагателство.

Княжеското Правителство вижда много справедливо едно пълно-удовлетворително разрѣшение, само въ изпълнението на чл. 24, прѣдвиденъ въ Българския Договоръ. Дордѣ подписанитѣ, Велики Сили не ще прѣкаратъ Комплексното изпълнение задълженията на Портата, които се прѣдвиждатъ въ горѣ споменатия Договоръ, спрѣмо Християнитѣ, обитающи въ Турскитѣ Провинции, изключително спрѣмо Македония, подържанieto мирѣтъ на Балканския Полуостровъ не ни доставява никакви положителни гаранции.

България нѣма никакъвъ интересъ да присъедини Македония къмъ Княжеството; обаче, Софийското Правителство счита за свой най свѣтъ дългъ, да има постоянно едно бдително око върху съдбата въ Турция, и да се застъпи за тѣхъ, когато то счита това вмѣшательство за необходимо и не отлагателно. — Българското Правителство се намира въ едно много мъчно положение спрямо събитията въ Македония. — Приблизително 100,000 Македонски Българи живѣятъ по настоящемъ въ прѣдѣлитѣ на Княжеството, и ако Правителството е било до сега въ състояние, разбира се, съ единъ извънрѣденъ трудъ и съ особено напѣвгане на цѣлия си авторитетъ, да противопостави многократно veto-то си, да не се затича само на помощъ на угнетенитѣ си събратия въ Македония, съ това нѣщо, не може да се каже, че Българското Правителство ще държи същото направление въ бѣдѣщето, и дали ще може то да го извърши; прѣдъ видъ на едно подобно клѣто положение! — Правителството не ще може да се бори продължително противъ течението на грамаднитѣ народни маси само и само да бѣде услужливо и благоугодно на Портата.

България не претендира нито владичество надъ Македония, нито да се мѣси политическо въ турската сфери на интереситѣ; нѣ, тя претендира безусловно една всеобща административна и финансова реформа за Македония, на която точното изпълнение да се извърши подъ единъ строгъ контролъ на Великитѣ Сили.

Дордѣ тѣзи реформи не се прѣкаратъ по този начинъ, не е мислимо да се въдвори въ Македония спокойствието и едно трайно положение на работитѣ. Българското Правителство съжалѣва чистосърдечно това съществуващо положение на работитѣ и особено най новитѣ събития въ Македония, е на мѣстѣ, че тѣзи приключения сж били прѣдизвикали чрѣзъ съществуващия тамъ аномаленъ ходъ на Турската Правителствена Машина. — Самото отчаянно положение е омръзвало на Македонскитѣ Българи, които сж взели участие въ въстанието, съ оружие въ ръцѣтъ. Ако се изискваше отъ живущитѣ въ Македония Българи нѣщо друго, освѣнъ това, което се прѣдписва отъ законѣтъ, ако ги оставихъ безпрѣпятствено да си работятъ, да засѣватъ нивитѣ и да ги женятъ мирно, ако би ги оставили да си упражняватъ свободно религиознитѣ празници, които сж гарантирани въ Берлинския Договоръ на живущитѣ въ Македония Българи и ди ги оставятъ да пращатъ дѣцата си да посѣщаватъ училищата по собствената имъ свободна воля, ако не се създавахъ понататашни своеволия, които не изключвахъ въ какъвъ родъ беззакония противъ правствеността и въ ущрбъ на Българскитѣ жени и моми, които се случихъ неотдавна, мѣродавнитѣ Български кръгове считатъ съвършено за невъзможно Македонскитѣ Българи да биха дори помислили да причиняватъ най малката размирица. — За да се създава едно коректно, нормално положение на работитѣ не само едни административни реформи сж необходимо повелителни — нѣ — и финансови. — Трѣбва да се плаща рѣдовно на турския чиновникъ, за да не бѣде той принуденъ нужда ради, да извършва едни въпиющи беззакония и да упражнява всѣкакъвъ родъ репресалии.

Да се изпълняватъ тѣзи условия, да допуснемъ даже воля на властъ имѣющи въ Илджъзъ, Киошкъ, безъ вмѣшательството на Великитѣ Сили, е нѣщо немислимо и неиспълнимо. Въ това имен-

но се съмняватъ силно Българскитѣ Правителствени кръгове. За жалостъ, самата Порта е много виновата, че Княжеското Правителство нѣма никакво абсолютно довѣрие къмъ Нейното поведение спрѣмо Него. — Като неоспорими доказателства за това Нейното поведение ще приведемъ, между прочимъ, слѣдующитѣ примѣри: Както е извѣстно, прѣди 3 мѣсеци, Портата е издала единъ указъ за 3 берати за нови 3 Български Епископски Епархии. Слѣдъ 3 или 4 седмици по късно, Гръцкиятъ Фенерскій Патриархатъ запита респективното Турско Министерство, дали е върно това? Патриархатѣтъ получи официаленъ отговоръ:

Не сж издадени никакви берати!

Слѣдъ печалнитѣ събития въ Винаца, Българската, Дипломатическа Агенция въ Константинополъ прѣдаде на Портата една нота, която бѣше прѣдадена и на Посланицитѣ на Великитѣ Сили. Единия отъ Посланицитѣ запита Портата дали е получила една подобна нота отъ Българското Правителство? — Той получилъ отрицателенъ отговоръ:

Подобенъ родъ отношения по мѣжду Българското Правителство и В. Порта не могатъ да съдѣйствуватъ, въпреки всичкитѣ лични манифестации на доброжелателството отъ страната на Султана къмъ подържане на желателнитѣ добри сношения помѣжду Константинополъ и София.

Българското Правителство признава лоялна необходимостта и една силна опора върху Турското Правителство и се счита въ интересъ на Княжеството за задължително, не само да противодѣйствува на консолидирането на положението въ Турция, нѣ още повече да я поддържа, колкото Силитѣ му позволяватъ; това убѣждение, обаче, не ще го отдръжа въ бѣдѣщето, съ всичкитѣ му възможни срѣдства, да се наръди въ Македония едно положение приложимо, спорѣдъ опрѣдѣленията на 24 чл. отъ Берлинския Договоръ. И Портата и Великитѣ Сили, ще дождѣтъ до справедливото заключение, че не могатъ по натагъкъ да гледатъ хладнокрѣвно на единъ Договоръ, подписанъ отъ 6 Велики Сили, въ който се оправдаватъ напълно стремленията и претенциитѣ на Македонскитѣ Българи, както и на Княжеското Правителство, и че това Правителство не може да стои бездѣйствено и да гледа равнодушно течението на настоящето положение на работитѣ въ Македония, дордѣ тѣзи правдини не сж въ пълно изпълнение и въ интересѣтъ на на всеобщия миръ е много желателно разрѣшението на македонския въпросъ да се доближи съ единъ часъ по скоро до окончателния си край.

Неуспокоително бѣдѣще на положението лежи въ политическото развитие, което Сѣверо-Американската Уния кара напѣдъ по едно извѣстно направление, ту по бавно, ту по бързо, но съ една неумолима послѣдователност, на която горѣщо желанный резултатъ се заключава въ комплексното изключение на европейскитѣ сили изъ американскитѣ нѣтъ отъ тѣхъ владѣями областни колоний. Като прибавимъ още единъ новъ, неоспоримъ фактъ, причиненъ чрѣзъ кубанскитѣ безмирици и чрѣзъ единъ могущественно-дѣятеленъ шовинистически надаренъ президентъ. Стремлението къмъ горѣ-изложената цѣль е станало още по силно и се приближава съ едни гигантски крачки. — Ако начертаната цѣль може да се придобива безъ една война, толкось по добръ за американцитѣ. — Обаче, за жалостъ, подобни цѣли не се реализиратъ никогажъ безъ думата на топове, пушки и мечове!

Това е въпросѣтъ, отъ който зависи всичко въпросъ, на който даже най усърдни привърженици на едни мирни и третейски стремления, ще отговори, безъ всѣка обикалка, съ едно громко гласно, утвърдително:

Да! — Заинтересуваннитѣ, европейски сили не ще се откажатъ доброволно, безъ една отчаянна война, отъ занимаитѣ отъ тѣхъ настоящи позиции; пъкъ американцитѣ не ще бѣдѣтъ наклонни да отстъпватъ, безъ една война, отъ претенциитѣ си. — Ний се намираме по настоящемъ, още при самото начало на това движение, по натагъшното му развитие не може да се прѣдвижда, нѣ едвѣмъ е съмнително, че това движение ще трае най выдающата си роля въ политическата история на скоро настѣпающето столѣтие.

Водима отъ тая гледна точка, Испания стои на първата линия, като пионерка на едно общоевропейско дѣло; и, като вземаме прѣдъ видъ, че

сѣвернитѣ американци се ползуватъ отъ едни-и-особенно случаенъ благоволителенъ фаворитизмъ (хатъръ) на съдбата, че иматъ работа съ едни противникъ, който не може да спечели никакви симпатии, отъ когото да е въ свѣта — Безбожна, измученната и ограбена, до послѣдни пѣно страна отъ една мизерна управляюща администрация, състояща отъ едни продажни, разваленни невѣжи чиновници, е почти увѣковичила въ испанскитѣ колоний (заселенца) едно позорно, злострубително господарство, което вика до небеса за едно заслуженно безвъзвратно отмъщение. — Най зловония врагъ на Испания царува въ собствената ѣ страна. — Нѣкоя си благородно хубава чѣрта, която заслужава почитание и симпатии, се запази, дѣйствително, за испанския народенъ характеръ; нѣ, въ общо взето, испанското настояще, незавидно, общо състояние и нѣви сж отъ отъ онзи начинъ, който отказва неволно всѣки симпатии и доброжелателство на испанцитѣ въ настоящето имъ тѣжко безвъзходно положение, подобни симпатии и доброжелателство се принасятъ винаги, на драго сърдце, всѣкога въ случай на една незаслуженна нужда; нѣ, то жертвоприношение не е приложимо за испанцитѣ. *Tua res agitur!* — (въпросѣтъ е за твоего общо дѣло), този е апелѣтъ (викѣтъ), адресиранъ до европейскитѣ сили, които ги тласка къмъ едни посредничество въ дания жгучий конфликтъ — не приятелството къмъ испанцитѣ, нито повипително виступающитѣ, надмении Янки *ankees* (прѣкоръ на сѣверо-американцитѣ).

Така си стоатъ работитѣ на Западъ — мирнитѣ изгледватъ, че източно-азиатскій въпросъ е замѣстилъ Ориенталния и Германия е завзела своеврѣменно надлѣжната си стража при истинотите море, за да не бѣде изнадена внезапно отъ настѣпающитѣ събития, за да не бѣде истѣсененъ чрѣзъ понатѣшното, развивающе се течение на работитѣ, като една несъучаствующа, Велика Сила, както тя бѣше истѣсенена съ единъ огроменъ, безвъзвратенъ ущрбъ, когато Испания, Англия, Португалия, Голландия и Франция се борихъ за брѣговетѣ на новоотвореннитѣ всемирни морета.

Тамъ на далечния Истокъ се приготвялъ съ една убийствена положителност послѣдната рѣшителна борба помежду римлянитѣ и картагенцитѣ на новата епоха. Начинайки се при Портитѣ на Константинополъ и на черното море, продължавайки се чакъ персидскитѣ прѣдѣли и въ срѣдне-азиатскитѣ ханати, борбата се простира постѣпенно върху Азия, по цѣлото ѣ западно-източно пространство. — Всѣки напѣдвающия шагъ на руситѣ къмъ границитѣ на британското владичество докарва двамата естествени врагове по близо до окончателното разрѣшение, разширявайки вече неизмиримото бойно поле. — Тѣ се доближаватъ, като онѣзи бързо настѣпающи косачи, които Хотиръ сравнява въ прочутата си, великолѣпна епопея съ настѣпившитѣ е Штурмъ данарийци и троянци. — Въ Афганистанъ си стоатъ вече лице въ лице, почти на едни цушеченъ вистрелъ, английскитѣ и руски аванпости; въ Хималай тѣзи двѣ съпърничающии Велики Сили сж се доближавали още много по близо.

Съ окупирането на Портъ-Артуръ отъ Руситѣ и Вай-ай-вай отъ английцитѣ, този фаталенъ обрѣтъ е вече заключенъ.

И дѣйствително, какво прѣчи, дали заплашвания конфликтъ ще се протака съ нѣколко години, или съ 2 или 3 десетилѣтия по късно? — Той трѣбва да си дойде и ще си дойде неизбежно. — Този неумолимъ фактъ опрѣдѣлява точно историята на бѣдѣщето столѣтие на Истокъ, както излизанието на Сѣверо-Американската Уния опрѣдѣлява на Западъ.

Какъ ще се постави новата, велика, азиатска сила, Япония спрямо това развитие на работитѣ? Какъ ще се отнася Франция, тая прѣвѣрната съюзница на Россия? — Тѣ сж въпроситѣ, занимающи дневния редъ — нѣ, бѣдѣщия, разрѣшающъ въпросъ ще зависи, какъ Германия ще се постави спрямо горѣказаннитѣ въпроси. — Тая германска позиция ще бѣде комплектно разрѣшающа за оборотѣтъ на народнитѣ съдбини, разрѣшающа самата Германия. — Страната, кѣдѣто Германия ще хвърли мечѣтъ си балансъ, може да се пророкува безъ всѣко прѣувеличение, ще може да се счита за побѣдоносна. —

(Слѣдва).